

DE LA AUTORUL BESTSELLERULUI
Curajul de a fi tu însuși

Jacques
Salomé

Întâlniri cu femei-fântână

Efectul „Izvor“

CUPRINS

Originile acestei cărți	9
Introducere	11
Prima oară	17
Cum să abordăm acest subiect?	21
Ce spun bărbații despre această aventură?	128
Cum să procedăm?	148
Efectul „izvor“ și „izvorarul“	162
Efectele durabile ale efectului „izvor“	171
Cultură, tehnologie, sexologie și alte abordări	177
Există totuși multă rezistență... ..	184
Vorbind prin simboluri	197
Povestea punctului G	206
Anexe și digresiuni	213
Pentru a încheia, o mică perspectivă cronologică ...	231
Bibliografie	235

Prima oară

*Prima oară a fost cândva atât de demult,
într-o altă viață, poate, sau de ce nu, într-o
viață viitoare.*

MĂRTURIE A UNEI FEMEII-FÂNTÂNĂ

*Prima oară... eram încă la liceu, îndrăgostită la nebunie
de un băiat care abia venise în clasa noastră, la începutul
primăverii.*

*Prin gesturile sale, prin ținuta sa, acest băiat emana
o forță deosebită, iar părul lui lung îmi inspira o teribilă
blândețe...*

*În plus, era foarte priceput la matematică, ceea ce, nu știu
din ce cauză, mi se părea că-i dădea un aspect special,
deosebit.*

*Eu cred că m-a remarcat și, ca să nu mă uite, într-o sâmbătă
dimineată, i-am cerut să-mi împrumute haina lui, sub pretext că
îmi era rece și că locuiesc departe, asigurându-l că i-o voi
înapoia luna viitoare, dar știind că o voi păstra cel puțin o săptămână.
Cânta divin la chitară,*

compunea și cânta cântece, iar eu îmi imaginam că sunt scrise doar pentru mine...

În numai câteva zile, a intrat în viața mea, mi-a alungat somnul și mi-a tăiat pofta de mâncare, mi-a paralizat gândurile și s-a strecurat în visele mele.

Mă simțeam depășită, chiar încetinită în activitățile mele cotidiene, dar, paradoxal, mă simțeam dintr-odată mai importantă, ca și cum ceea ce simțeam pentru el îmi dădea putere și încredere, îmi confirma că puteam să am o viață deosebită!

Într-o zi, la sfârșitul cursurilor, ne-am dat întâlnire în părculețul ce se găsea în preajma liceului.

Pe atunci nu știam tot ce putea să se întâmple, să se transmită între un băiat și o fată când dragostea își făcea simțită prezența, când sentimentele se amestecau și puneau stăpânire pe unul și, poate, și pe celălalt.

Puteam simți doar emoțiile, căci cuvintele îmi lipseau pentru a mă regăsi în această revoluție interioară încântătoare și devastatoare, în același timp.

Nu știam nimic despre viața intimă a unei femei; singurele repere erau cele morale, cele ale educației primite, câteva fragmente de comentarii asupra sexului, auzite în șapte traversate de râsete sau plânsete.

Când mi-a propus, după câtva timp, să-l urmez în camera lui, spunându-mi doar atât: „Părinții mei sunt plecați două zile“, am înțeles imediat că dorea să petreacă un moment de intimitate, un moment doar al nostru. Aceasta însemna pentru mine că eram aleasa lui, că îmi dorea prezența, că eram importantă pentru el.

Două voci se făceau auzite în mintea și trupul meu, cu aceeași intensitate, dar rostind lucruri diametral opuse! Frica și dorința se înfruntau și încercau să obțină câștig de cauză, dar eu eram atât de ignorantă, încât atunci n-am știut să le descifrez înțelesurile.

Îmi amintesc că dădeam o definiție neobișnuită cuvântului „respect”: credeam că, dacă un băiat mă respectă, nu îmi va cere să fac dragoste cu el.

Iar apoi, în camera lui, pe canapea, foarte aproape unul de celălalt, acest trup... trupul meu mi-a scăpat definitiv de sub control. Îl simțeam devenind febril, vibrant, nebun, ca și cum ar fi vrut să mă părăsească. Îl vedeam trăindu-și propria viață, fără ca eu să-i fi acordat permisiunea.

Eu și băiatul acela, el ca fermecat de simpla mea prezență, înflăcărat de atingerea mâinilor noastre, iar eu, înfricoșată, gata să urmez dorința corpului, să mă dezbrac, să mă lipesc de el.

Intensitatea acestei clipe a fost atât de acută încât Eric, da, se numea Eric, a rămas nemișcat, cu ochii închiși. O stare de exaltare îmi cuprinsese trupul, dar, în același timp, aveam impresia că voi exploda. O neliniște urca încet în mine, mă sufoca, lovindu-se de o bucurie fără margini și puternică, a cărei sălbăticie mă făcea să tremur și mă lăsa fără vlagă.

Furnicături îmi treceau prin sâni, o senzație de balonare și o strângere între coapse. Apoi, ceva a cedat și m-a eliberat dintr-odată de toată tensiunea ce mă stăpânea, pentru a se răspândi într-o căldură umedă și a aluneca insidios de-a lungul coapselor.

Delir și plăcere, abia descoperite și de îndată interzise.

Eram sigură că am comis ceva ireparabil.

Cuprinsă de rușine, m-am retras, făcând apel la forța ce-mi mai rămăsese pentru a-mi reveni, a mă ridica, încercând să fac totul în așa fel încât el să nu cumva să observe ceva și, mai ales, să nu-și dea seama de nimic. Am ieșit și am luat-o la fugă. Am ajuns acasă și am stat două zile în pat, cu 41° febră.

Nu am devenit niciodată amanți; inocența mea, ignoranța mea, frica și rușinea au înăbușit relația noastră.

Mai târziu, mult mai târziu, tânăra ce devenisem, adesea numită „fântână” din cauza lacrimilor ce curgeau abundent și frecvent, a sfârșit prin a fi acceptată și onorată ca „fântână vie” de o anumită persoană (relație ce îmi este dragă), iar ca „fântână ce potolește setea” de o altă persoană, alături de care am fericirea să-mi petrec acum viața... viața de femeie!

CU O MARE SIMPLITATE, esențialul a fost spus. Urmează multe alte mărturii care vor cizela, vor explora și vor aduce ceva în plus mărturiei acestei femei, dar bazele discuției au fost deja stabilite.

Cum să abordăm acest subiect?

Să nu spun nimic, să păstrez totul pentru mine, căci acesta e secretul meu. Aș vrea să mă eliberez, să-mi dezvălui secretul, să-l împărtășesc cu cineva care ar putea să mă asculte, fără să spună nimic, mai ales să nu spună nimic. Mai târziu, poate, mai târziu, de dragul unei amintiri.

MĂRTURIE ANONIMĂ

PRINTRE FEMEILE CĂRORA LE-AM PUS întrebări sau pe care le-am invitat să mi se dezvăluie, multe mi-au vorbit despre dificultatea, pe de o parte, de a îndrăzni să se aventureze în această descoperire și, pe de o altă parte, de a găsi cuvintele potrivite pentru a împărtăși experiențele și trăirile lor. Câteva au descoperit cu multă brutalitate că păstrau în ele și între ele, și mai ales între ele și bărbați, niște cenzuri, în general imaginare și aproape imposibil de depășit! Dar ceea ce m-a uimit cel mai mult, a fost libertatea incredibilă cu care câteva dintre ele dezvăluiau și exprimau, cu o creativitate impresionantă, ceea ce părea, până atunci, de nespus.

Femeie-fântână! Ce denumire stranie! Credeam că toate femeile au o mică fântână. De fapt, nici măcar nu-i

Ceea ce va urma este rezultatul unei munci
de ascultare și de smerenie.

Jacques Salomé

Manifestările orgasmului în cazul *femeilor-fântână* sunt deosebite atât din punct de vedere fiziologic, cât și psihologic. Jacques Salomé a sondat trăirile fizice și sufletești ale multor femei care au avut curajul să i se confeseze despre ejacularea feminină. Prin cuvinte directe și sincere, deseori pline de poezie, ele ne dezvăluie realitatea lor, multă vreme respinsă sau considerată o invenție. Asumându-și astfel sexualitatea și revendicându-și dreptul de a fi diferite, *femeile-fântână* vorbesc în numele tuturor celor pentru care satisfacerea dorințelor este și în prezent așezată pe un plan secundar, poate chiar reprimată, invocând pudoarea sau cenzura personală.

CURTEA VECHE

